

handle dette Spørgsmaal forinden. Skulde der fra ærede Medlemmer af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, som have Sæde her i Salen, fremkomme saadanne Onsker, skal jeg gjerne, inden jeg muligvis atter indbringer dette Forslag — saafremt det skulde behøves — henvende mig til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Skulde denne Sag komme over i det andet Thing i denne Samling, da sidder jo der Formanden for Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter, og skulde der fra hans Side yttres noget Omse i den Retning, siger jeg det Samme med Hensyn dertil.

Denne Sag har to Hovedsider. Den ene gjælder Spørgsmaalet i Almindelighed, om man vil have Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter valgte ved Forholdstalsvalgmaaden, den anden Side er, hvilket System af Forholdstalsvalgmaaden man i saa Fald vil have indført. Jeg tror, at man kan tage disse Spørgsmaal nogenlunde hver for sig, og man behøver ikke ubetinget at sige, at, dersom man først er paa det Nene med, at man ikke vil have Kjøbenhavns Borgerrepræsentation valgt paa den Maade, falder det andet Spørgsmaal bort af sig selv; thi det System, som her er foreslaaet, er efter min Mening en saadan Simplifikation af den Maade, som bruges, dels i Rigsdagen, dels ved Landstingsvalgene, at jeg tror, at det kunde være nyttigt at drøfte dette Spørgsmaal uden Hensyn til det andet. Det er ingenlunde Tilfældet, at jeg her taler af særlig Interesse for Kjøbenhavn eller for dens Borgerrepræsentation. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om man vilde overveie, om ikke denne Simplifikation af Forholdstalsvalgmaaden skulde kunne anvendes ogsaa andre Steder. Der er for saa Dage siden her i Thinget henvist til Udvalget om kommunale Valg et Lovforslag, hvor der tidligere har været foreslaaet at bruge Forholdstalsvalgmaaden; men nu er man istedet derfor gaaet til en Valgbarhedsænsus. Dette Sidste er en pengearistokratisk Grundfætning, som jeg vil haabe — hvad jeg ogsaa udtalte sidste Gang — at man vil komme bort fra igjen. Man støder nu imidlertid paa den Vanskelighed, at den nu brugelige Form af Forholdstalsvalgmaaden er noget indviklet; vil man da vælge den her foreslaaede, tror jeg, at man lettere vil komme over denne Vanskelighed. Det Samme gjælder naturligvis Landstingsvalgene, og det vil jo vist ikke være ret længe, inden der her i Rigsdagen vil blive fremsat Forslag om Endringer i Valgloven. Da vil der atter være Grund til at tage denne Sag under Overveielse. Jeg skal kun her pege paa det, som ligger os allernærmest, nemlig Udvalgs Nedsættelse her i Folkethinget. Jeg skal da komme med et Exempel, som jeg vælger saa nær som muligt. Jeg vil bede ærede Medlemmer tænke paa, hvorledes vi fløde i det, da vi i Torsdags den 4de December skulde nedsætte et Udvalg til at behandle Lovforslaget om Ministrenes Ansvarlighed.

Der brugtes ikke mindre end 5 Kvarter til at nedsætte dette Udvalg. Det er min Overbevisning, at, hvis man havde benyttet den Maade, som er foreslaaet i dette Lovforslag, vilde man have sparet i det Mindste en Time, og Udvaldet vilde desuden have vist sig langt rejsfærdigere. Da der nemlig kun blev valgt 7 af 9 Medlemmer ved den egentlige Forholdstalsvalgmaade, maatte der ske Omvalg ved almindelig Flertalsvalg, og derved hændte det, at Rejsfærdigheden ikke blev gjort Yldest i saa høj Grad; men det stemmer med selve Forholdstalsvalgmaaden, thi der kom et Medlem ind, som ikke havde Ret dertil ifølge den rene Forholdstalsvalgmaades Grundfætninger, og et andet Medlem, der havde haft Sæde i Udvalget forrige Gang, kom ikke ind, medens han burde have været valgt, vel at mærke, efter denne rejsfærdigere Grundfætning. Jeg skal nu, for at gjøre det klart for ærede Medlemmer, hvori egentlig det System bestaar, som jeg har tilladt mig at foreslaa, tage Exemplet fra i Torsdags. Thinget havde ved denne Leilighed delt sig i 3 Grupper, som havde hver sin Liste — jeg taler ikke om, hvorledes den politiske Partifilling ivoirigt er, jeg taler kun om, hvorledes det fremkom ved Stemmegivningen — og man kan overberise sig derom ved at flaa op i Folkethingstidenden Sp. 1625, der vil man kunne se Talsforholdet. Der blev stemt af 38 paa en Liste, af 28 paa en anden og af 26 paa en tredje. Havde vi nu haft det System, jeg her har foreslaaet, vilde Valget være foregaaet i meget kort Tid og vilde have kunnet gaa til paa følgende Maade. Der var blevet indleveret til Folkethingets høitærede Formand de tre Listes med Kandidaternes Navne i den Orden, hvori man ønskede dem valgte. Formanden havde modtaget dem og sagt: Jeg mærker den først modtagne Liste med Bogstavet A, den indeholder følgende Navne, og de ærede Medlemmer, som ville stemme for denne Liste, skulle ikke skrive Andet paa deres Stemmeseddel end A; den anden Liste, som mærkes med B, indeholder følgende Navne, og der stemmes ved at skrive B paa Stemmesedlen, og ligeledes ved den tredje Liste, som mærkes med C. Det var et Dieblis Sag; Stemmesedlerne kom ind, bleve optalte af Formanden, og det er jo meget hurtigere at tælle op, naar man kun skal sige: A, B, B, C, A, A, osv., end naar man skal nævne Navnene og oven i Kjøbet lægge Mærke til, om En er valgt, i saa Fald sige ham ud og se, hvem der kommer efter ham. Afstemningen havde altsaa kun været et Dieblis. Det havde vist sig, at der var 38 A, 28 B, og 26 C; der var altsaa ialt 92 Stemmesedler, og da der skulde vælges 9 Medlemmer, vilde Forholdstallet være 10, der blev 2 til Rest, men da denne Brøk er mindre end $\frac{1}{2}$, kastes den bort. At udregne, hvormange Kandidater der skulde tages af hver Liste, var ligeledes et Dieblis Sag,